EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 2.3.2021
COM(2021) 94 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

vastavalt Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklile 77

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

vastavalt Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklile 77

ÕIGUSLIK ALUS

Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklis 77, mida muudeti viimati 2013. aastal,[1] on sätestatud, et alates 1. jaanuarist 2014 hinnatakse pensioniiga iga viie aasta järel aruande põhjal, mille komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Aruandes hinnatakse eelkõige liikmesriikide avaliku teenistuse töötajate pensioniea muutusi ning institutsioonide töötajate oodatava eluea muutusi.

Samuti on kaasseadusandjad otsustanud, et asjakohasel juhul teeb komisjon ettepaneku pensioniea muutmiseks vastavalt kõnealuse aruande järeldustele, võttes eelkõige arvesse liikmesriikides toimunud muutusi.

Käesoleva aruandega rakendatakse eespool viidatud säte, hinnates eelkõige liikmesriikide avaliku teenistuse töötajate pensioniea muutusi ja institutsioonide töötajate oodatava eluea muutusi ajavahemikus 2014–2018.

1. ARUANDE ULATUS

Personalieeskirjade artikli 77 kohaselt tuleks liikmesriikide avaliku teenistuse töötajate pensioniea muutusi ja institutsioonide ametnike oodatava eluea muutusi hinnata iga viie aasta järel. Käesoleva aruande viieaastane vaatlusperiood on 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2018.

Kaasseadusandjad on määranud kindlaks aruande ulatuse, mis hõlmab nii liikmesriikide avaliku teenistuse töötajate pensioniea muutusi kui ka institutsioonide ametnike oodatava eluea muutusi. Lisaks on kaasseadusandjad täpsustanud, et pensioniea muutmise võimaluse hindamisel peaks komisjon võtma eelkõige arvesse liikmesriikides toimunud muutusi.

Kuna Ühendkuningriik astus 1. veebruaril 2020 Euroopa Liidust välja, ei esitata enam Ühendkuningriiki puudutavaid andmeid. Aruandes tehtud analüüside põhjal kavandatakse edasisi meetmeid. Kuigi tuleb täielikult tunnistada asjaolu, et Ühendkuningriik oli vaatlusperioodil liikmesriik, ei tundu praegu siiski asjakohane kaasata aruandesse andmeid Ühendkuningriigi olukorra kohta.

2. TAUSTTEAVE

2.1. Andmete kogumine

Eurostat palus liikmesriikide ekspertidel esitada igal aastal andmeid personalieeskirjade artikli 83 kohaselt moodustatud töörühma raames. Töörühm on koostöös Eurostatiga pädev tegelema kõigi küsimustega, mis puudutavad personalieeskirjade XII lisa rakendamise metoodikat.

Et täita oma aruandekohustust ja järgides Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõiget 3, palus Euroopa Komisjon artikli 83 töörühma kuuluvatel liikmesriikide delegaatidel esitada 2019. aasta lõpuks andmed oma riigi avaliku teenistuse pensionisüsteemide kohta ja kinnitada nende usaldusväärsust. Andmed pidid käsitlema eelkõige vaatlusperioodil kohaldatud pensioniiga ja muid pensioniskeemide toimimise üksikasju.

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1023/2013.

2.2. Metoodilised aspektid

Liikmesriikide pensionihüvitisi on võimalik võrrelda ainult teataval määral, sest pensioniskeemid on struktuurilt erinevad. Eelkõige ei pruugi liikmesriikide kesktasandi teenistuste ametnike suhtes kehtivad skeemid hõlmata samu töötajate rühmi, näiteks võivad liikmesriikide skeemid katta keskvalitsuse ametnikke, kõiki avaliku sektori teenistujaid või kogu töötavat rahvastikku (keskvalitsuste teenistuses olevad ametnikud nende hulgas).

Lisaks on teatavad riiklikud skeemid jooksvalt finantseeritavad (st töötava elanikkonna pensionisissemaksed jaotatakse pensioniäride vahel), teistesse aga teevad töötajad sissemakseid oma tulevase pensioni kindlustamiseks. Mõnes riiklikus skeemis on aga ette nähtud sooliselt erinev pensioniiga.

ELi kohtupraktika[2] näitab, et ELi ametnike pensioniskeem on kindlaksmääratud hüvitisi maksev tinglik (virtuaalne) fond, milles töötajate sissemaksetest rahastatakse nende tulevasi pensione. Sissemaksed katavad konkreetsel aastal omandatud pensioniõiguste maksumuse ega ole mingil viisil seotud selle aasta pensionikuludega[3].

2.3. Tavapärase pensioniea määratlus

Personalieeskirjade artiklis 77 viidatakse pensionieale, mida nimetatakse ka tavapäraseks pensionieaks. See vastab eale, mille saabudes jääb ELi töötaja automaatselt pensionile, kandmata seejuures rahalist kahju. Alates 1. jaanuarist 2014 tõsteti 2014. aastast alates tööle võetud ELi töötajate tavapärane pensioniiga 66 eluaastani. Enne seda kuupäeva palgatud töötajate suhtes kohaldatakse üleminekusätteid.

Tavapärasel pensionieal on kaks erandit:

- esiteks võivad töötajad taotleda ennetähtaegselt pensionile jäämist ehk pensionile jäämist enne tavapärast pensioniiga. Alates 1. jaanuarist 2014 tõsteti ennetähtaegselt pensionile jäämise iga kõigi töötajate puhul 58 eluaastani. Ennetähtaegse pensionile jäämisega kaasneb alati märkimisväärne rahaline kahju[4];
- teiseks võivad töötajad omal soovil jätkata töötamist kuni 67aastaseks saamiseni, kui ametisse nimetav asutus otsustab, et see on põhjendatud teenistuse huvides. Erandjuhul võib töötaja jätkata töötamist kuni 70aastaseks saamiseni, mispuhul ta jääb automaatselt pensionile selle vanuseni jõudmise kuu viimasel päeval.

3. LIIKMESRIIKIDE KESKTASANDI TEENISTUSTE AMETNIKE PENSIONIEA MUUDATUSED

Allpool esitatud diagrammidel näidatakse liikmesriikide kesktasandi avaliku teenistuse töötajate tavapärase, minimaalse ja maksimaalse pensioniea muutusi[5]. Liikmesriigid, kellele ei ole tabelites viidatud, kas ei edastanud Eurostatile andmeid või neil puudub minimaalne või maksimaalne pensioniiga.

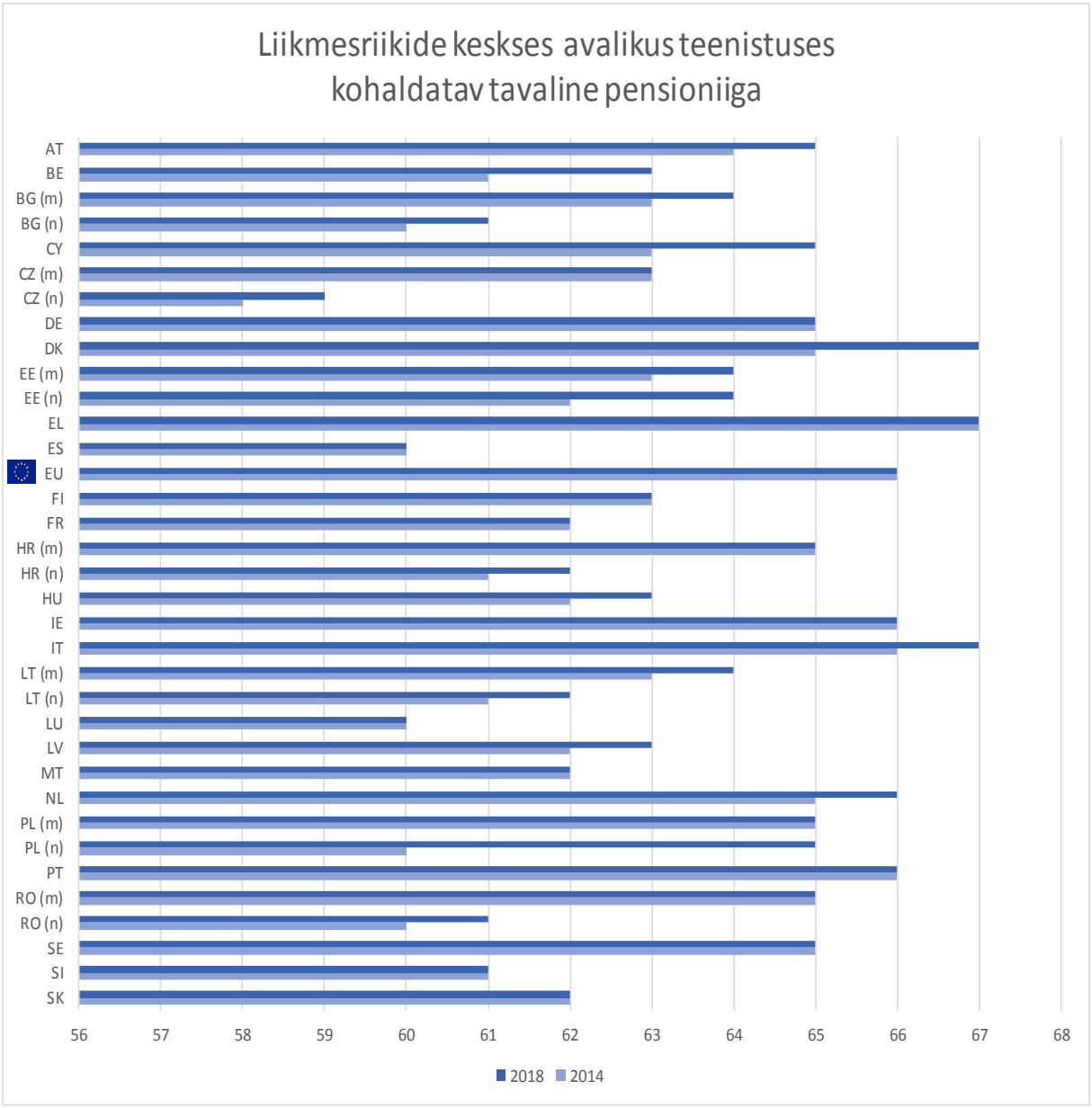
2 Vt eelkõige kohtuotsus Wils *vs.* Euroopa Parlament, F-105/05, punkt 85, ja kohtuotsus Purvis *vs.* Euroopa Parlament, T-439/09, punkt 45.

3 Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade XII lisa kohaldamise kohta, COM(2018) 829 final.

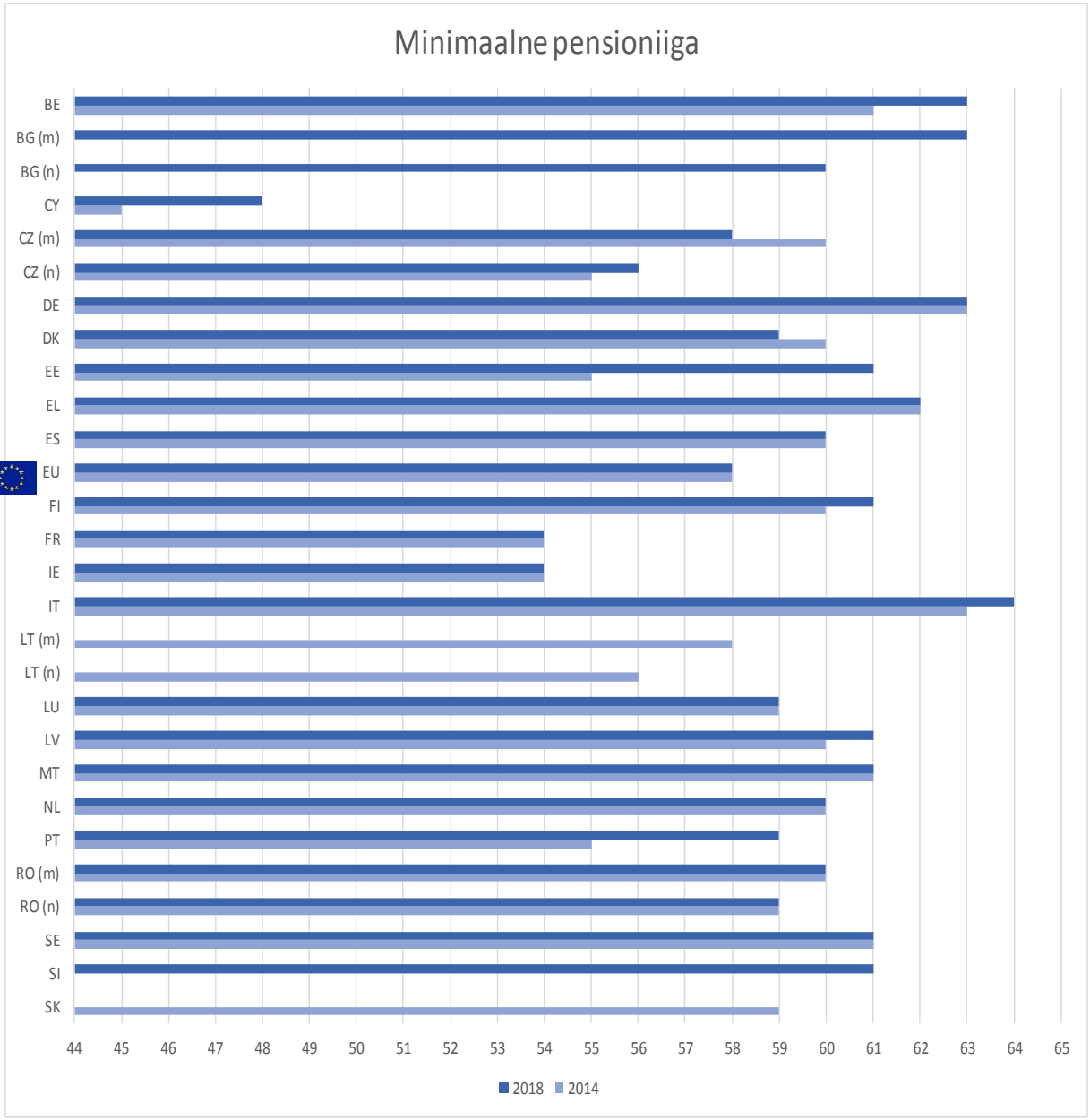
4 Vastavalt personalieeskirjade VIII lisa artiklile 9 vähendatakse pensioni 3,5 % võrra iga aasta kohta, mis jääb tavapärase ja tegeliku pensioniea vahele.

5 Kui liikmesriigid esitasid andmed vanusevahemikes (nt minimaalne pensioniiga jääb vahemikku 56–60 eluaastat), viidatakse tabelis vahemiku suurimale väärtusele.

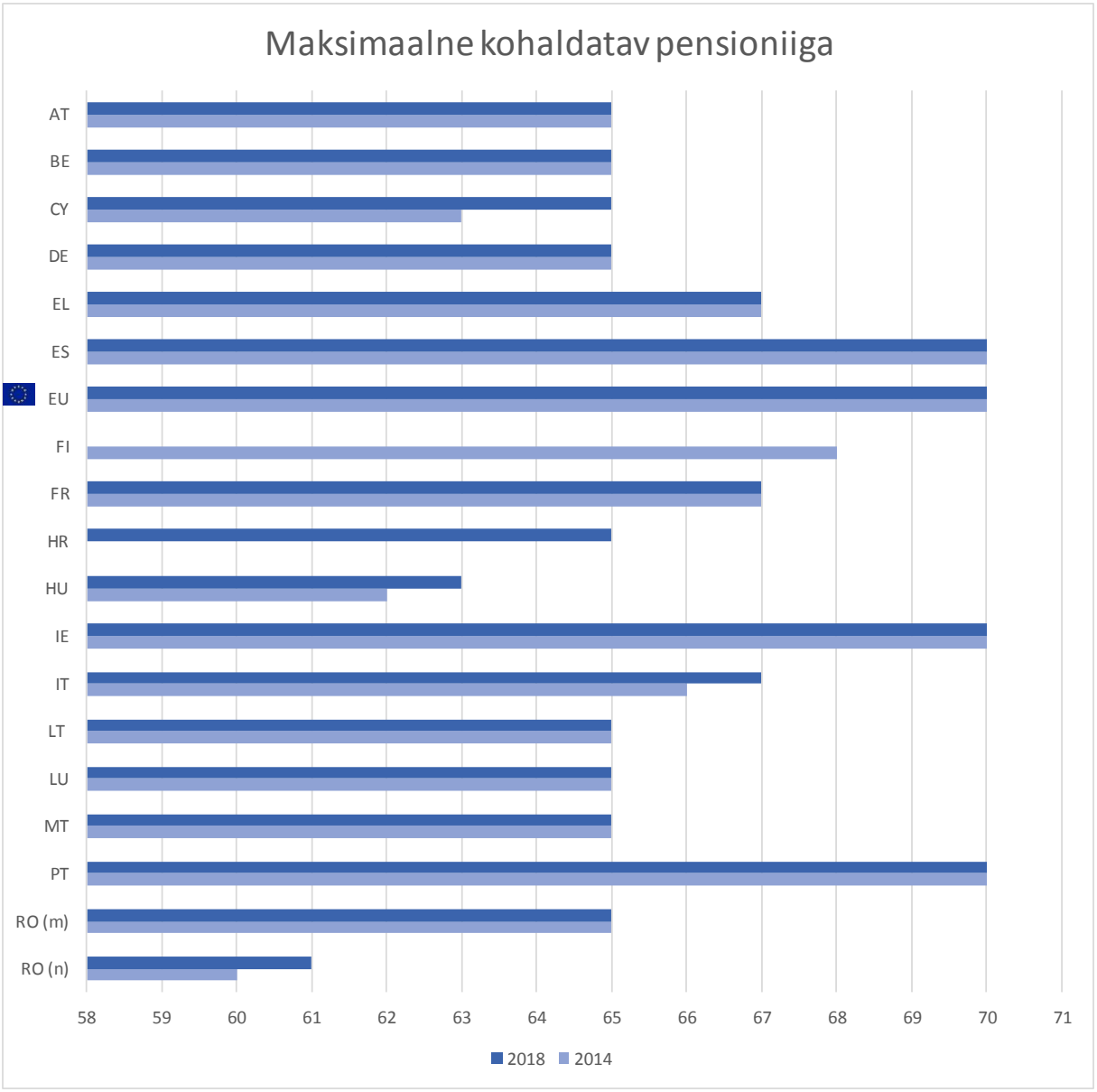
3.1. Tavapärane pensioniiga liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses

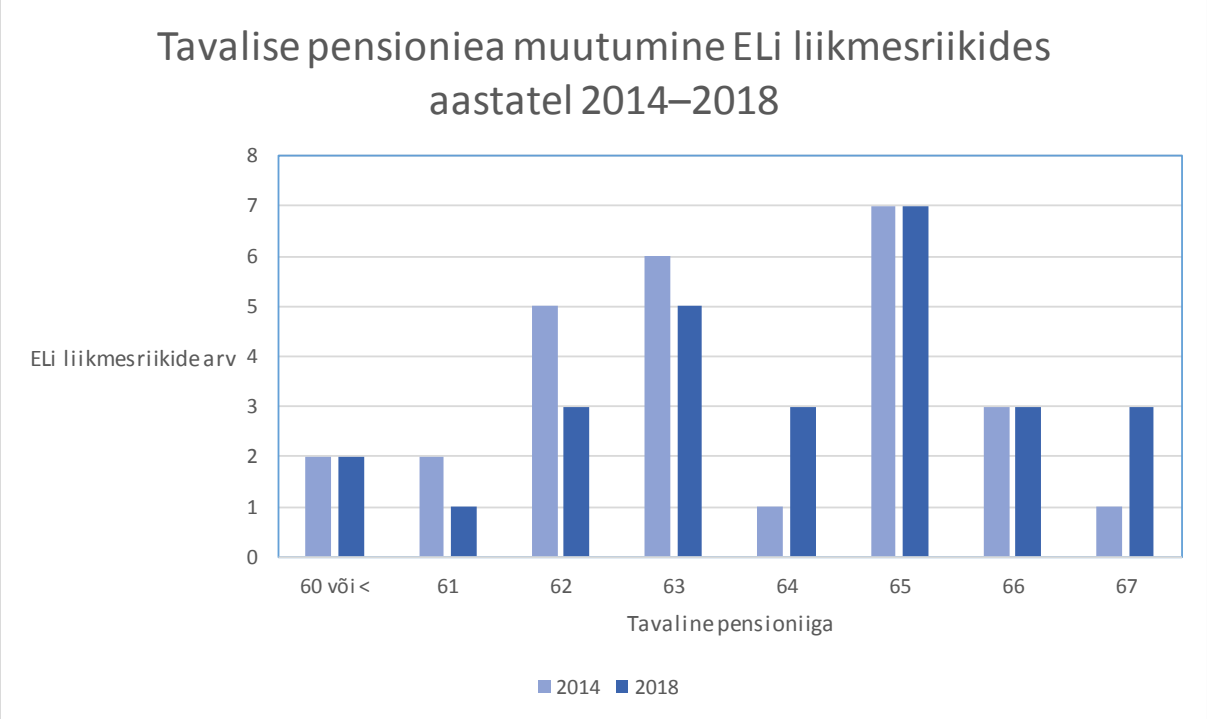
3.2. Minimaalne pensioniiga

3.3. Maksimaalne pensioniiga

3.4. Liikmesriikide avaliku teenistuse töötajate pensioniea muutuste hindamine

** See tabel on koostatud tabelis 3.2 esitatud andmete põhjal. Riikide puhul, kus naistele ja meestele on kehtestatud erinev pensioniiga, on tabelis ära toodud kõrgeim iga.*

Esitatud tabelid näitavad ELi liikmesriikide keskvalitsuste ametnike suhtes kohaldatava minimaalse, tavapärase ja maksimaalse pensioniea muutumist aastatel 2014–2018.

Lahknevusi esineb, sest mõnes liikmesriigis ei ole minimaalset pensioniiga, samas kui teistes ei ole erinevusi kesktasandi avaliku teenistuse ametnike maksimaalses ja tavapärases pensionieas.

Seetõttu tuleks võrdluste tegemisel olla ettevaatlik, ehkki see andmekogum annab kasulikke viiteid liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses kohaldatava pensioniea kohta.

2014. aasta hindamine näitab, et ühe liikmesriigi tavapärane pensioniiga oli kõrgem kui ELi töötajate tavapärane pensioniiga, mis on 66 eluaastat, ja et kõigi liikmesriikide tavapärane pensioniiga jäi vahemikku 58–67 eluaastat.

2018. aasta hindamine näitab, et kolmes liikmesriigis oli tavapärane pensioniiga kõrgem kui ELi töötajate tavapärane pensioniiga ja et kõigi liikmesriikide tavapärane pensioniiga jäi vahemikku 59–67 eluaastat.

Eespool esitatut arvesse võttes tehakse järgmised tähelepanekud.

- ELi töötajate praegune maksimaalne pensioniiga (70 eluaastat) vastab liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses kohaldatavale kõrgeimale tasemele.
- ELi töötajate praegune minimaalne pensioniiga (58 eluaastat) on madalam kui vastanud liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses kohaldatav keskmine minimaalne pensioniiga (59,4 eluaastat)[6].
- Pärast seda, kui aastatel 2004–2014 tõsteti ELi töötajate tavapärane pensioniiga 60 eluaastalt 66 eluaastani, võib täheldada liikmesriikide üksteisele lähenemist.

[6] Alates 2014. aastast kaasneb ennetähtaegse pensionile jäämisega alati märkimisväärne rahaline kahju, sest pensioni vähendatakse 3,5 % iga tavapärase ja tegeliku pensioniea vahele jääva aasta kohta.

- Vaatlusperioodil esines liikmesriikide vahel püsivaid erinevusi.
- Ajavahemikus 2014–2018 tõusis vastanud liikmesriikide seas tavapärane pensioniiga keskmiselt vähem kui ühe aasta võrra.
- 2018. aastal oli 89 % vastanud liikmesriikide tavapärane pensioniiga võrdne ELi töötajate tavapärase pensionieaga või sellest madalam.
- Personalieeskirjade artikli 77 alusel koosseisuliste töötajate suhtes kohaldatav tavapärane pensioniiga on 2014. aasta reformist saadik endiselt üks kõrgemaid võrreldes liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses kohaldatava pensionieaga.

4. INSTITUTSIOONIDE AMETNIKE OODATAVA ELUEA MUUTUSED

ELi institutsioonide töötajate oodatava eluea muutuste hindamine põhineb personalieeskirjade XII lisas sätestatud demograafilistel näitajatel. Samu näitajaid kasutatakse igal aastal ja iga viie aasta järel toimuvaks ELi ametnike pensioniskeemi kindlustusmatemaatiliseks hindamiseks.

Eurostat kogub neid demograafilisi näitajaid igal aastal, tuginedes skeemis osalevate töötajaterühmade ehk teenistuses olevate isikute ja pensionäride tähelepanekutele. Teave saadakse institutsioonidelt ja ametitelt, mille töötajad skeemis osalevad.

Institutsioonide ametnike ja teiste töötajate oodatavat eluiga hinnatakse eluea tabeli põhjal, mille Eurostat on loonud ELi ametnike pensioniskeemi kindlustusmatemaatilise hindamise jaoks. Eluea tabel kajastab kogu skeemi liikmete rühma omadusi ja lähtub seega skeemi seisukohast asjakohasest töötajaterühmast, mis hoiab ära erapoolikuse. Suremust kajastavaid eluea tabeleid uuendatakse iga viie aasta järel, et kajastada ka hiljutisemaid suremusega seotud tähelepanekuid[7].

4.1. Metoodika aspektid

Eurostat kasutas ELi ametnike pensioniskeemi iga viie aasta järel toimuva hindamise jaoks 2013. ja 2018. aasta prospektiivseid eluea tabeleid. Need on kinnitanud välised aktuaarid, kes on nimetatud personalieeskirjade XII lisa artikli 13 lõike 2 alusel.

Prospektiivsetes eluea tabelites arvestatakse suremusmäära vastavalt vanusele ja vaadeldavale aastale. Nendes tabelites võetakse arvesse oodatavaid tulevasi muutusi suremuses, arvestades täheldatavaid ja prognoositavaid muutusi määratletud töötajaterühma suremuses kogu selle rühma eluea jooksul[8].

Prospektiivsete eluea tabelite kasutamine on parim kindlustusmatemaatiline tava võrreldes jooksvate eluea tabelitega, mille puhul kasutatakse ühe aasta (või teatavate aastate) suremusmäära ja eeldatakse, et see määr kehtib inimese kogu ülejäänud elu jooksul. Erinevalt prospektiivsetest eluea tabelitest ei kajasta jooksvad eluea tabelid edasisi muudatusi suremusmääras[9]. Seetõttu annab valitud metoodika suurema oodatava eluea tõusu kui jooksvatel eluea tabelitel põhinev käsitlus.

---

7 Personalieeskirjade XII lisa artikkel 9.

8 Näiteks 2018. aastal 65aastase isiku oodatava eluea ajakohastamiseks kasutatakse 2018. aastal 65aastase isiku puhul täheldatavat suremusmäära ja 2019. aastal 66aastase isiku oodatavat suremusmäära, 2020. aastal 67aastase isiku oma jne, prognoosides seeläbi tulevasi muutusi suremuses.

9 Jooksvas eluea tabelis esitatakse seega keskmine arv inimese elu lisa-aastaid, kui tema puhul kehtiks kogu tema ülejäänud elu jooksul konkreetse piirkonna ja ajavahemiku vanusepõhine suremusmäär. Kuigi nendes tabelites võetakse arvesse asjaolu, et vanusega suremus keskmiselt suureneb, ei kajasta need suremuse muutumist ajas. Sellisel juhul eeldatakse, et suremus on tulevikus täpselt sama nagu praegu täheldatav suremus.

Eurostati välja töötatud ELi prospektiivsed eluea tabelid hõlmavad oodatava eluea järjepidevat pikenemist järgmise 20 aasta jooksul, mis põhineb ELi ametnikerühma pensioniskeemiga seotud suremuse muutustel. Tabel põhineb ELi ametnike pensioniskeemi liikmete suremusega seotud tähelepanekutel, millega välditakse võimalikku välist erapoolikust.

Prospektiivse eluea tabeli kasutamine vastab parimale kindlustusmatemaatilisele tavale. Oodatavat eluiga kajastatakse ELi ametnike pensioniskeemi hindamises. Sellest tulenevalt kohandatakse pensionisissemaksete määra igal aastal, et pensioniskeem oleks tasakaalus.

4.2. ELi töötajate 2013. ja 2018. aasta oodatava eluea võrdlus

Meeste ja naiste suremusmäär on erinev. Seepärast arvutatakse 2013. ja 2018. aasta kindlustusmatemaatilised eluea tabelid eraldi, mis on kooskõlas parima kindlustusmatemaatilise tavaga.

Mehed

Vanus	Oodatav eluiga 2013	Oodatav eluiga 2018	Oodatava eluea tõus (2014–2018)
18	65,7	65,8	0,078
19	64,8	64,8	0,078
20	63,8	63,8	0,078
21	62,8	62,9	0,078
22	61,8	61,9	0,078
23	60,8	60,9	0,078
24	59,8	59,9	0,078
25	58,8	58,9	0,078
26	57,9	57,9	0,078
27	56,9	57,0	0,078
28	55,9	56,0	0,078
29	54,9	55,0	0,078
30	53,9	54,0	0,078
31	52,9	53,0	0,078
32	51,9	52,0	0,078
33	51,0	51,0	0,078
34	50,0	50,1	0,078
35	49,0	49,1	0,078
36	48,0	48,1	0,078
37	47,0	47,1	0,078
38	46,0	46,1	0,078
39	45,1	45,1	0,079
40	44,1	44,2	0,079
41	43,1	43,2	0,079
42	42,1	42,2	0,079
43	41,2	41,2	0,079
44	40,2	40,3	0,080
45	39,2	39,3	0,081
46	38,3	38,3	0,082
47	37,3	37,4	0,083
48	36,3	36,4	0,084
49	35,4	35,5	0,086
50	34,4	34,5	0,087
51	33,5	33,6	0,090
52	32,5	32,6	0,092
53	31,6	31,7	0,096
54	30,6	30,7	0,100
55	29,7	29,8	0,105
56	28,8	28,9	0,112
57	27,8	28,0	0,120
58	26,9	27,0	0,129

Naised

Vanus	Oodatav eluiga 2013	Oodatav eluiga 2018	Oodatava eluea tõus (2014–2018)
18	67,8	68,3	0,559
19	66,8	67,3	0,559
20	65,8	66,3	0,559
21	64,8	65,4	0,559
22	63,8	64,4	0,559
23	62,8	63,4	0,559
24	61,8	62,4	0,559
25	60,8	61,4	0,559
26	59,8	60,4	0,559
27	58,9	59,4	0,559
28	57,9	58,4	0,560
29	56,9	57,4	0,560
30	55,9	56,4	0,560
31	54,9	55,5	0,560
32	53,9	54,5	0,560
33	52,9	53,5	0,560
34	51,9	52,5	0,560
35	50,9	51,5	0,560
36	50,0	50,5	0,560
37	49,0	49,5	0,560
38	48,0	48,5	0,560
39	47,0	47,6	0,560
40	46,0	46,6	0,560
41	45,0	45,6	0,560
42	44,1	44,6	0,560
43	43,1	43,6	0,561
44	42,1	42,7	0,561
45	41,1	41,7	0,562
46	40,1	40,7	0,563
47	39,2	39,7	0,564
48	38,2	38,8	0,566
49	37,2	37,8	0,568
50	36,3	36,9	0,570
51	35,3	35,9	0,573
52	34,4	34,9	0,577
53	33,4	34,0	0,582
54	32,5	33,0	0,588
55	31,5	32,1	0,596
56	30,6	31,2	0,605
57	29,6	30,2	0,616
58	28,7	29,3	0,629

59	26,0	26,1	0,138
60	25,1	25,2	0,146
61	24,2	24,3	0,155
62	23,3	23,5	0,163
63	22,4	22,6	0,172
64	21,5	21,7	0,179
65	20,7	20,8	0,184
66	19,8	20,0	0,183

59	27,8	28,4	0,645
60	26,8	27,5	0,659
61	25,9	26,6	0,672
62	25,0	25,7	0,682
63	24,1	24,8	0,690
64	23,2	23,9	0,695
65	22,3	23,0	0,697
66	21,5	22,2	0,696

Teenistuses olevate isikute (18–66[10]) 2013. ja 2018 aasta oodatava eluea võrdlus näitab, et oodatav eluiga tõusis vähe.

Meeste 2018. aasta eluea tabel näitab oodatava eluea väga väikest tõusu, mis jääb vahemikku 0,078 aastat (28 päeva) nooremate tööeas meeste puhul kuni 0,184 aastat (2 kuud ja 6 päeva) tavapärases pensionieas meeste puhul.

Naiste 2018. aasta eluea tabel näitab oodatava eluea väikest tõusu vahemikus 0,559 aastat (6 kuud ja 24 päeva) nooremate tööeas naiste puhul kuni 0,697 aastat (8 kuud ja 14 päeva) pensionieas naiste puhul.

ELi eluea tabeli muutustest nähtub, et keskmiselt on institutsioonide töötajate oodatava eluea tõus väike, st 4 kuud nooremate ja 5 kuud tavapärases pensionieas töötajate puhul.

5. SUUNDUMUSED LIIKMESRIIKIDES

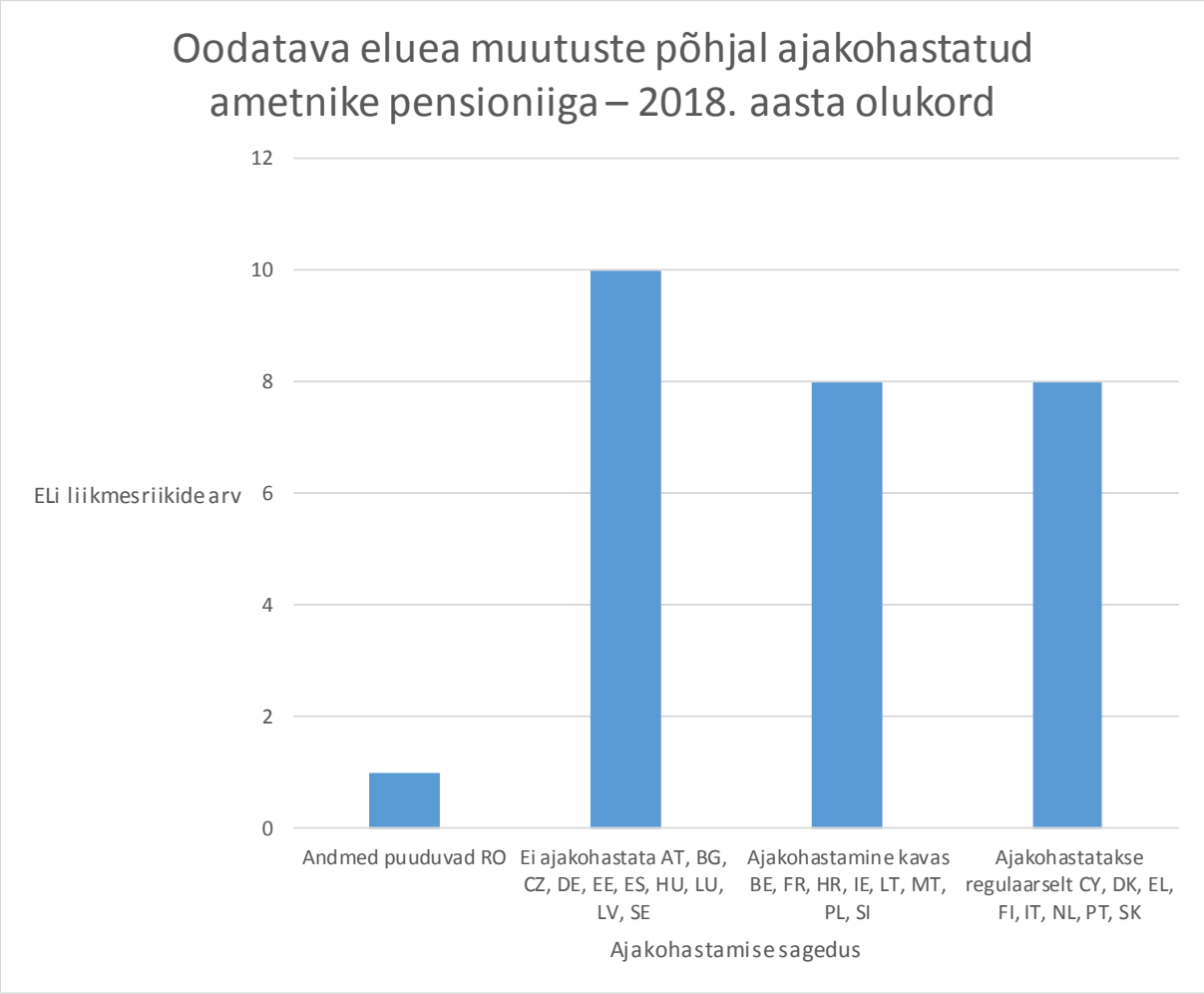
Lisaks käesoleva aruande punktides 3 ja 4 esitatud hindamistele on komisjon analüüsinud ka suundumusi liikmesriikide pensionisüsteemides.

5.1. Oodatava eluea muutuste põhjal ajakohastatud pensioniiga

Enamikus liikmesriikides ajakohastatakse pensioniiga muutunud oodatava eluea kajastamiseks kas korrapäraselt või aeg-ajalt.

Tuginedes teabele, mille vastanud liikmesriigid esitasid artikli 83 töörühma raames, leiti, et liikmesriikides kasutatakse erinevaid meetodeid pensioniea ajakohastamiseks oodatava eluea muutuste põhjal.

[10] Personalieeskirjade artikli 52 kohaselt on võimalik töötada kuni 67aastaseks (kui see on teenistuse huvides põhjendatud) ja 70aastaseks saamiseni (erandkorras).

5.2. Liikmesriikide pensionisüsteemides täheldatud suundumused

Paljud riigid võtsid üleilmse finantskriisi järel meetmeid, et parandada oma pensionisüsteemi rahalist jätkusuutlikkust. Kooskõlas 2015. ja 2018. aasta pensionide piisavuse aruannetes täheldatud kriisi- ja kriisijärgsete reformide suundumustega keskenduti vaatlusperioodil pensionireformides jätkuvalt peamiselt pensionide jätkusuutlikkuse parandamisele. Valdavalt kohandati selleks pensioni kestust oodatava elueaga. Siiski on liikmesriigid teinud seda eri lähtepunktidest, eri eesmärkidega ja erineva soolise rõhuasetusega[11]. Suurema osa liikmesriikide pensioniiga on 2020. aastal ELi töötajate pensionieast madalam.

Lisaks keskenduti teatavates hiljutistes pensionireformides pensioni saamise vanusekriteeriumide lõdvendamisele, pensionihüvitiste, sealhulgas esimese samba väljamaksete suurendamisele ja pensionide hõlmavuse laiendamisele[12]. Mõnel juhul seadusandlike reformide mõju peatati või lükati edasi (nt kohaldati pensionide ümberhindluse indeksit ja jätkusuutlikkustegurit) või loodi uued ajutised võimalused jääda pensionile

[11] Euroopa Komisjoni ja sotsiaalkaitsekomitee 2018. aasta aruanne pensionide piisavuse kohta „2018 Pension Adequacy report“, lk 101–102.

[12] OECD, 2019. aasta pensioniskeemide ülevaade *„Pensions at a Glance 2019“*. Oma 8. juuni 2020. aasta järeldustes (8635/20) Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 15/2019 „Personalieeskirjade 2014. aasta reformipaketi rakendamine komisjonis – suur rahaline kokkuhoid, kuid sellega kaasnesid tagajärjed personalile“ kohta kutsus nõukogu komisjoni üles jälgima tegeliku pensioniea arengut ja kasutama ajakohaseid võrdlusandmeid liikmesriikide pensionisüsteemide kohta, viidates OECD uuringule „Pensions at a Glance“.

ennetähtaegselt[13]. Teistel juhtudel on 2008.–2012. aasta finantskriisi põhjustatud hoogne reformimine hiljuti pidurdunud, mitu liikmesriiki on juba vastu võetud reformid isegi tühistanud ning mõnel juhul taaskehtestanud naiste ja meeste madalama pensioniea.

Lisaks ei nähta enamiku liikmesriikide esitatud pikaajalistes prognoosides enne 2030. aastat ette pensioniea tõusu üle 66 eluaasta[14].

Mitmes liikmesriigis on hiljuti vastu võetud paindlikud pensionieeskirjad, mille eesmärk on pikendada tööiga ja muuta pensionile jäämine sujuvamaks, sealhulgas luues paindlikud võimalused tööelust täielikult pensionile üle minemiseks[15].

JÄRELDUSED

(1) 2014. aastast saadik on mõned liikmesriigid tõstnud kesktasandi avaliku teenistuse ametnike suhtes kohaldatavat tavapärast pensioniiga. Siiski oli 2018. aasta lõpus enam kui 89 % vastanud liikmesriikide tavapärane pensioniiga võrdne ELi töötajatele seadusega ette nähtud pensionieaga (66 aastat) või sellest madalam.

(2) Parimatele kindlustusmatemaatilistele tavadele vastaval metoodikal põhinevate ELi eluea tabelite muutused näitavad, et vaatlusperioodil tõusis institutsioonide töötajate oodatav eluiga keskmiselt väga vähe.

(3) Arvestades liikmesriikide kesktasandi avalikus teenistuses täheldatud pensioniea muutusi ja ELi töötajate oodatava eluea vähest tõusu, hinnatakse, et ELi töötajate praegune pensioniiga, nimelt 66 aastat, on asjakohane ja vastab liikmesriikide avalikus teenistuses kohaldatavatele kõrgeimatele standarditele.

(4) Seda hinnangut kinnitab ka liikmesriikides toimunud muutuste analüüs. Võrreldes liikmesriikide pensionisüsteemides kohaldatava pensionieaga on ELi töötajate pensioniiga jätkuvalt kõrgeimate hulgas. Viimased suundumused näitavad ka, et mõned varasemad otsused tavapärase pensioniea tõstmise kohta pööratakse tagasi.

(5) Seetõttu ei ole praegu alust esitada ettepanekut personalieeskirjade artiklis 77 sätestatud seadusega ette nähtud pensioniea (66 aastat) muutmiseks.

[13] Euroopa Komisjoni ja majanduspoliitika komitee aruanne „The 2021 Ageing Report. Underlying Assumptions & Projection Methodologies“ (2021. aasta aruanne rahvastiku vananemise kohta. Põhieeldused ja prognoosimetoodika), lk 35.

[14] Euroopa Komisjoni ja sotsiaalkaitsekomitee 2018. aasta aruanne pensionide piisavuse kohta „2018 Pension Adequacy Report“, lk 126, tabel 10.

[15] Euroopa Komisjoni ja sotsiaalkaitsekomitee 2018. aasta aruanne pensionide piisavuse kohta „2018 Pension Adequacy Report“, lk 103.